

Dosarul nr. 3ra-409/23
2-20073694-01-3ra-11042023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – O. Țurcan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan

ÎNCHEIERE

05 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Primarul General,
în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Stratact” împotriva Primăriei municipiului
Chișinău, Viceprimarului municipiului Chișinău, Victor Chironda, cu participarea
terțului Societatea cu Răspundere Limitată „Estate Invest Company” privind
anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 30 iunie 2020, SRL „Stratact” s-a adresat cu acțiune în contencios
administrativ împotriva Primăriei mun. Chișinău, Viceprimarului mun. Chișinău,
Chironda Victor, prin care a solicitat anularea Dispoziției nr. 239-d din 29.05.2020,
emisă de Viceprimarul Victor Chironda, privind suspendarea autorizației de
desființare nr. 56a/19 din 08.10.2019 și a autorizației de construire nr. 533-c/19 din
08.10.2019.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului, Dobrovicenu Vladislav,
împuternicit în baza procurii din 01.09.2020, a relatat că, SRL „Stratact” la data de
19.11.2004 a achiziționat de la o altă entitate încăperea nelocativă nr. cadastral
XXXX și nr. cadastral XXXX. Totodată, a specificat că, dreptul de proprietate a fost
intabulat în Registrul bunurilor imobile, în condițiile art. 321 Cod civil. La data de
06.04.2011 au fost modificate nr. cadastral XXXX. Iar, urmare a modificării în
Registrul bunurilor imobile a nr. cadastral al terenului XXXX, la data de 24.05.2011
a fost întocmit actul de constatare pe teren, având ca semnatori reclamanta și
reprezentantul autorității publice locale.

A relatat reprezentantul SRL „Stratact”, Dobrovicenu Vladislav că, potrivit
actului, construcția nr. cadastral XXXX conține două încăperi nelocative, una cu nr.

cadastral XXXX și alta cu nr. cadastral XXXX. astfel a solicitat modificarea nr. cadastral al construcției din XXXX în XXXX.

Prin urmare, la data de 11.06.2012 reclamanta a privatizat terenul cu suprafața de 0,1179 ha, aferent construcției sale din mun. Chișinău XXXX, fiind încheiat contract de vânzare-cumpărare a terenului aferent. Această operațiune s-a realizat în temeiul deciziei nr.4/16-5 din 15.05.2012 adoptată de Consiliul municipal Chișinău.

A notat că, la data de 08.10.2019, la cererea SRL „Stratact”, pârâtul a emis autorizația de desființare nr.56a/19 prin care s-a autorizat lucrări de desființare a construcției cu nr. cadastral XXXX, urmând a fi consolidată partea din construcția XXXX mun. Chișinău care servește acces pentru blocul de locuințe. Astfel, a fost emis Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.380/19 din 26.06.2019, iar la 08.10.2019 Autorizația de construire nr.533-c/19 - pentru executarea lucrărilor de construire a unui bloc de locuințe cu spații comerciale la parter și demisol și parcare subterană, cu regimul de înălțime 2S+D+P+9E, pe terenul XXXX din contul demolării construcției XXXX.

A indicat că, în corespundere cu art.3 alin.(1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează și se emite de către primarul unității administrativ-teritoriale în baza cererii proprietarilor, în care se indică locul amplasării imobilului/terenului și la care se anexează, în original și în copie, documente. Certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează în baza documentației de urbanism și de amenajare a teritoriului (art.4 alin. (1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție), iar în cazul emiterii certificatului de urbanism pentru proiectare pentru imobilele/terenurile amplasate în zonele asupra cărora s-a instituit prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului un regim special, emitentul va obține avizele prevăzute de legislație, conform art.4 alin.(6), art.3 alin.(1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

A invocat reprezentantul reclamantei că, potrivit art.12 alin. (1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, autorizația de construire se emite de către primarul unității administrativ-teritoriale în baza cererii proprietarului, în care se indică locul amplasării imobilului/terenului, în cel mult 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia.

Astfel, în temeiul acestor acte, reclamanta a încheiat contracte de îndeplinire a serviciilor cu anumiți agenți economici, au fost operate vânzări a bunurilor imobile în construcție (contracte cu persoane investitori), or, pentru încheierea/autentificarea contractului de vânzare- cumpărare a bunului imobil în construcție, potrivit art. 1170-1171 Cod civil, este necesară atașarea la contract a copiei de pe autorizația de construire și copia de pe planul obiectului contractului, aprobat în modul stabilit.

Reclamanta a menționat că, actele adoptate de către administrația publică, raportate la art. 10-11 Cod administrativ, constituie acte administrative cu caracter individual favorabil. Or, după intrarea în circuitul juridic al acestor acte administrative, și anume certificatul de urbanism, autorizația de desființare și autorizația de construire, prin Dispoziția nr.239-d din 29.05.2020 emisă de Vice-Primar Victor Chironda, având delegate atribuții prin dispoziția nr.636-dc din 04.12.2019, s-a suspendat autorizația de desființare nr.56a/19 din 08.10.2019 și

autorizația de construire nr.533-c/19 din 08.10.2019, fiind invocată existența petiției ACC 51/384 care se declară împotriva edificării unui bloc de locuințe.

A declarat reprezentantul reclamantului că, actul emis este ilegal, astfel că, în conformitate cu art.11 alin.(1), lit. a), art.139 alin.3-4, art.141, 162-165 din Codul administrativ, a formulat o cerere prealabilă, înregistrată la pârât cu nr.06-111/3095 din 01.06.2020, prin care SRL „Stratact” a solicitat anularea dispoziției nr.239-d din 29.05.2020. Explicând că, în termenul legal, SRL „Stratact” nu a primit nici o decizie sau notificare de soluționare a cererii prealabile, motiv pentru care potrivit art. 64 alin.(2) din Codul administrativ, reclamanta a perceput atitudinea pârâtei „drept respingere a cererii”.

Prin urmare, consideră reprezentantul SRL „Stratact” că, Dispoziția nr.239-d din 29.05.2020 emisă de autoritatea publică este ilegală întrucât nu este motivată, așa precum stabilește art.31, 118 din Codul administrativ: nu este indicat temeiul și suportul legal al dreptului invocat de gestionarul blocului de locuințe, care se declară împotriva construirii unui bloc de locuințe; nu este indicat dreptul vătămat, condiție obligatorie conform art. 17 din Codul administrativ, la emitere s-a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, efect ce a condus la încălcarea art. 40 din Codul administrativ, nefiind asigurate nici minimul de garanții și drepturi; până la emitere actului, autoritatea publică nu a formulat nici o pretenție de nelegalitate, nu a emis nici o prescripție în sensul Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, pentru a pune în evidență anumite neconformități; din momentul emiterii acestui act administrativ, autoritatea nu a soluționat problema compensării eventualelor pierderi, daune survenite ca urmare a suspendării actelor permissive (art. 10 Cod administrativ).

A comunicat reclamanta că, pe cale de consecință, actul contestat produce efecte prejudiciabile pentru SRL „Stratact”, în condițiile în care societatea are încheiate contracte juridice, antrepriză în construcții, angajamente față de investitori, credite bancare, etc. Astfel a menționat că, menținerea în continuare a dispoziției conduce spre cauzarea unor prejudicii ireparabile, iar sursa generatoare fiind executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest context, a notat reprezentantul reclamantei că, conform art.4 alin. (1) din Legea cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător, investiția poate avea formă de: drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, precum și alte drepturi reale; orice drept acordat în baza legii sau contractului, orice licență sau autorizație acordată în conformitate cu legislația în vigoare, inclusiv concesiuni de cercetare, cultivare, extragere sau explorare a resurselor naturale; mijloace bănești; drepturi de creanțe monetare sau alte forme de obligații față de investitor ce au valoare economică și financiară.

A mai indicat că, în corespundere cu art.9 alin. (1)- (2) din Legea cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător, autoritățile publice sânt obligate să respecte drepturile investitorilor acordate de lege, în cazul vătămării unui drept al investitorului de către o autoritate publică, acesta este îndreptățit să solicite înlăturarea încălcării și repararea pagubei.

În continuare a relatat că, conform art.19 alin.(2) din Codul civil, se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat,

distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Astfel consideră că, în speță sunt întrunite condițiile de admisibilitate și de fond, pentru nulitatea actului administrativ, Dispoziția nr. 239-d din 29.05.2020, în situația în care autoritatea publică nu a luat în considerare aceste texte de lege.

De asemenea a mai comunicat reclamanta că, nu are alt gen de activitate, iar suspendarea actului permisiv (autorizația de construire) este calificat ca o ingerință în dreptul de proprietate.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a anulat Dispoziția nr. 239-d din 29.05.2020, emisă de Viceprimarul Victor Chirona, privind suspendarea autorizației de desființare nr. 56a/19 din 08.10.2019 și a autorizației de construire nr. 533-c/19 din 08.10.2019.

La 13 noiembrie 2020, Primăria mun. Chișinău a declarat apel asupra hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 31 octombrie 2020.

Prin decizia din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Primăria mun. Chișinău și a fost menținută hotărârea din 31 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, de către autoritatea publică pârâtă, la emiterea actului administrativ contestat, nu a fost respectat principiul proporționalității. Dispoziția contestată este fundamentată pe circumstanțe abstracte, evazive și declarative, nu este bazată pe probe certe și concludente, iar pretinsul conflict cu vecinătățile nu a fost dovedit. Instanța de apel reiterează că autorizația de desființare autorizează executarea parțială a lucrărilor de demolare, astfel încât partea din construcția cu nr. cadastral XXXX, care servește cale de acces pentru blocul de locuințe cu nr. cadastral XXXX nu va fi demolată, respectiv probe care demonstrează că SRL „Stratact” nu respectă condițiile de executare a lucrărilor de demolare sau că ar fi admis o încălcare de natură să justifice suspendarea lucrărilor de desființare nu au fost prezentate de partea apelantă și nici nu se deduc din conținutul actului administrativ contestat.

A mai invocat că, din analiza Dispoziției nr. 239-d din 29.05.2020, emisă de Viceprimarul Victor Chirona, privind suspendarea autorizației de desființare nr. 56a/19 din 08.10.2019 și a autorizației de construire nr. 533-c/19 din 08.10.2019, pentru instanța de apel devine imposibilă verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar, dacă autoritatea publică a luat în considerare toate faptele relevante; dacă aceasta a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; și dacă și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, or dispoziția menționată nu conține o motivare în fapt, iar simpla trimitere la dezacordul locatarilor în privința edificării construcției, nu se circumscrie prevederilor art. 15 alin. (1), pct.3 lit. a) a Legii privind statutul municipiului Chișinău, nr. 136 din 17.06.2016, care prevede că, Primarul general eliberează autorizații și alte acte permissive prevăzute de lege, avînd dreptul de a le suspenda sau revoca din motive temeinic justificate.

De asemenea instanța de apel a menționat că, prin petiția adresată de ACC nr.51/381 COOP, locatarii blocului vecin își exprimă dezacordul cu construirea unui bloc locativ, însă o cerință de a suspenda autorizația de desființare nr. 56/a din 08.10.2019 și a autorizației de construire nr.533-c/19 din 08.10.2019 nu a fost

inclusă în petiție. Iar elementul fundamental al caracterului suficient al motivării actului administrativ este cel al legalității. Or, este suficientă motivarea care arată aplicarea legilor în vigoare în momentul adoptării actului și care este capabilă să explice soluția aleasă de autoritatea publică.

Ținând cont de faptul că, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia, la caz, instanța de apel a conchis că instanța de fond întemeiat a anulat dispoziția nr. 239-d din 29.05.2020, emisă de Viceprimarul Victor Chironda, privind suspendarea autorizației de desființare nr. 56a/19 din 08.10.2019 și a autorizației de construire nr. 533-c/19 din 08.10.2019.

A concluzionat Curtea de apel Chișinău că, argumentele expuse de către Primăria mun. Chișinău în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată.

La 22 martie 2023 Primarul General al mun. Chișinău, a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că, decizia Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și ilegală lipsită de suport juridic, având la bază acesteia o examinare superficială și neobiectivă a cauzei, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, inclusiv nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

A menționat că determinarea incorectă a obiectului probațiunii poate fi condiționată de faptul că instanța atribuie importanță juridică circumstanțelor care nu au nici o valoare pentru soluționarea corectă a pricinii și, viceversa, când instanța nu pune în discuție circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii.

Recurentul susține că actul administrativ contestat de către reclamant este legal, acesta fiind emis în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite.

Apreciază critic concluzia instanței de apel precum că actul ar fi nemotivat și că lipsa motivării acestui aspect creează incertitudine și neclaritate, iar dispoziția emisă este contrară art. 118 alin. (1) din Codul administrativ, care prescrie cu titlu imperativ că, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Consideră actul administrativ individual drept unul motivat, ori în preambulul dispoziției se regăsesc suficiente trimiteri și argumente care ar justifica emiterea acestuia. Mai mult, toate aceste acte (motivele în fapt) se regăsesc și la dosarul administrativ.

A mai indicat că potrivit art. 35 al Legii nr. 835 din 17.05.1996 „Privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului”, gestionarea teritoriului și a localităților reprezintă ansamblul acțiunilor de organizare, conservare și dezvoltare a acestora, orientate spre realizarea unei stări fizice și funcționale a cadrului natural și a cadrului construit, care să corespundă necesităților colectivităților umane, în concordanță cu interesul public și potrivit prevederilor documentației de urbanism și amenajare a teritoriului.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

La materialele cauzei lipsesc date cu privire la notificarea recurentului a dispozitivului deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Alineatul (2) al art. 245 din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevedea că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 16 martie 2023 (f.d. 64, vol.2).

La data de 22 martie 2023, Primarul General al mun. Chișinău, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 65-67, vol.2).

Astfel, recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău, împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc